

Světový pohár Bretanských ohařů Zadar 2017

Pohledem účastníka,,,,,

Díky našemu Klubu KBO a výsledkům dosažených v minulých letech jsme se mohli vypravit do Chorvatského Zadaru na Šampionát A.I.C.E.B. jako součást reprezentace za ČR.Byla to pro nás velká pocta.

Naše cesta začala ve čtvrtek brzy nad ránem,a probíhala bez potíží,jen pejskům bylo divné kam ,že to jedeme tak dlouho.Poslední část cesty před Zadarem byla lemována nádhernými horami,potěcha pro oko.Po příjezdu na místo jsme se zkontaktovali s kapitánem našeho týmu panem Giuseppe Molinarim a zbytkem našeho týmu.Náš reprezenták byl ve složení tří startujících,našich dvou pejsků Amore Furbel céleste a Theo z Taranky ,vůdce Miroslav Horáček,a Jidaie de Passemaries ,vůdce Petra Janíková,o technické zázemí a spoustu fotek se postarala Marcela Horáčková.Krátce po příjezdu se konala Morfologická přehlídka,součást šampionátu,a i když vypadala jako náš jarní svod,nebylo to stejné.Přední světoví odborníci na bretanské ohaře,zde zastoupení třemi posuzovateli se vrhnou na pejska ,současně mu zkontrolují zuby,prohmatají celé tělo,nejen varlata,ale celou stavbu těla a změří ho,pokud by se jim zdálo že to není bretonák,nepustí ho v účasti na šampionátu dále.Bodování probíhá v rozpětí 0 až 20 bodů a musí se na něm schodnout.No a ke všemu se na vás pečlivě dívají ostatní účastníci a tak jako my přeměřují očima konkurenci,,.Náš český tým dopadl nad očekávání dobře,

Jidaie de Passemarais-17/20

Amore Furbel céleste-14/20

Theo z Taranky – 13/20

což se promítlo celkovým 3 místě v hodnocení typu a to ze 14 národních týmů!!!Bylo to velké překvapení pro mě,ale po přečtení celkových výsledků jsem pochopil ,padaly daleko horší posudky než u našeho týmu,což je dobré vysvědčení pro náš chov.

Druhý den následovalo slavnostní zahájení,velmi skromné ,ale velmi hezky a emotivně provedené a odjezd do honitby.Dle pravidel nesmí být členové národního týmu ve stejné baterii,tak jsme si popřáli štěstí a vyrazili do pustiny,naše pole jsou úplně někde jinde a hlavně daleko příznivější pro práci psa.Výkony neulechčoval velmi,velmi silný vítr,trnité houštiny a silně podmáčený terén,výsledky tak vypadaly.Naši pejsci první den bodu nedosáhli a druhá část týmu Petra Janíková ,rovněž štěstí neměla,celkově bodovalo málo pejsků.Druhý den vítr ještě zesílil a ztížil tím práci psů.Z tohoto druhého dne mám dobrý pocit,protože i když jsme bodu nedosáhli měl Dunánek / Amore krásný bod na bažantí slepici,ovšem na této soutěži se počítají body jen na koroptvích,takže smůla,a Theo předvedl úžasnou práci se silným větrem ,v náročném terénu vypracoval párek koroptví.ale než jsme se dostali k vystavení tak nám vzlétly,čili nedopracováno do konce.Je třeba zmínit ,že posouzení bylo velmi přísné ale v přátelské atmosféře,a každá malá chyba byla ihned negativně posouzena.Jediná dobrá zpráva tohoto druhého dne byla ,že Jidaie de Passemarais dokázal dopracovat zvěř a výkon jeho i vůdkyně byl posouzen jako ECC3,což v těchto podmínkách je velmi kvalitní iacute; výkon.V těchto dnech byl bohužel neúspěch doma u více startujících,ale tak by to přece mělo být,je to mistrovství světa,díky tomu dosáhli na hodnocení pouze 4 ze 14 národních týmů.Po celou soutěž panovala velmi příjemná a pohodová nálada.I když to navenek vypadalo jako organizovaný chaos,opak je pravdou a byl jsem mile překvapen ochotou soutěžících pobavit se napříč jazykovou bariérou,vzájemné vyptávání a prožívání běhu každého psa ,který se vrátil z pole bylo samozřejmé.Nádherná akce .moc se nám líbila a zanechala velký dojem v našich srdcích.

Velké dobrodružství byla zpáteční cesta, díky obrovskému větru byl zavřený tunel napříč horami od Zadaru na Záhřeb „Stop Vietar“, a co teď, objížďka na Madarsko byla taky zavřena, tak jsme se vydali podél pobřeží na sever. Úžasná cesta po pobřeží s výhledem na moře, jen jsem se bál otevřít auto, aby mě ten vítr neurval dveře,, po asi 50 km jsme našli konečně cestu přes hory a díky tomu jsme viděli nádhernou Chorvatskou krajinu, kterou jízdou po dálnici nevidíte. Poté už to byla pohoda a pozdě v noci jsme dorazili domů, vyčerpaní, ale spokojení.

Děkuji Klubu Chovatelů Bretanských ohařů za projevenou důvěru při této akci a možnost startovat zde a mojí manželce Marcelce, která se mnou měla trpělivost a postarala se o mě i pejsky, včetně foto dokumentace.

S pozdravem Miroslav Horáček